

Агата Мистери

СЕР СТИВ СТИВЕНСОН

КРАЂА НА
НИЈАГАРИНИМ
ВОДОПАДИМА

Илустровао
Стефано Туркони

Превела с италијанског
Гордана Бреберина

Наслов оригинала:

Sir Steve Stevenson
FURTO ALLE CASCADE DEL NIAGARA

All names, characters and related indicia contained in this book, copyright of Atlantyca Dreamfarm s.r.l., are exclusively licensed to Atlantyca S.p.A. in their original version. Their translated and/or adapted versions are property of Atlantyca S.p.A. All rights reserved.

Text by Sir Steve Stevenson
Editing by Mario Pasqualotto

Illustrations by Stefano Turconi
Original edition published by De Agostini Editore S.p.A.

Copyright © 2011 Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italy

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8
20123 Milano, Italia
foreignrights@atlantyca.it
www.atlantyca.com

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

Translation copyright © 2013 за српско издање, ЛАГУНА

Пријатељици Ермани

МИСТЕРИЈЕВИ

У СВЕТУ

САДРЖАЈ

<i>Почиње истрага</i>	13
1. Неочекивани доласци и хитни поласци . .	23
2. Истрага на небу	35
3. Водопад питања	47
4. Апартамент Хелге Хофман	60
5. Пацов који је волео оперу	73
6. На трагу Бизамског Пацова	84
7. Под милијардама звезда	96
8. Сензационална открића	107
<i>Задашак обављен</i>	119

ЧЕТВРТИ ЗАДАТАК

УЧЕСНИЦИ

Аџаиџа

Дванаестогодишња девојчица, будући писац кримића, има невероватно памћење.

Лари

Смушени ученик угледне школе за детективе Њушкало.

Госџодин Кенџ

Бивши боксер и прави британски мајордом.

Воџсон

Неваљали сибирски мачор, има њух као пас трагач.

Скарлеџ

Упорна новинарка која стално путује по далеким и занимљивим местима.

ОДРЕДИШТЕ: КАНАДА – НИЈАГАРИНИ ВОДОПАДИ

У тајанственим и густим канадским шумама треба пронаћи лукавог и изузетно вештог лопова, озлоглашеног Бизамског Пацова.

Наранцасти зраци лондонског сунца на Заласку пробијали су се кроз шуму антена и украсних биљака на тераси на врху палате Бејкер како би стигли до супермодерног поткровља Ларија Мистерија. То заслепљујуће светло успевало је да сакрије русвај у стану чији је станар радио оно што му је најбоље ишло од руке: правио је још већи неред.

Лари Мистери, четрнаестогодишњак крхке грађе и рашчупане црне косе, петљао је нешто на неколико компјутера: рок музика му је трештала из слушалица у ушима, четовао је с

пријатељима, истовремено је отворио двадесетак веб-страница и скидао је нове програме за њушкалицу, уређај који имају сви ученици школе за детективе.

Драгоцена направа од титанијума лежала је на сточићу претрпаном стварима и подрхтавала од брзог прилива података. Лари би је повремено погледао како би се уверио да се све одвија без застоја. Нови програми ће му омогућити да гледа микрофилмове, бежично повеже њушкалицу са другим уређајима и мења положај сателита у реалном времену. Будући детектив је једва чекао да испроба те фантастичне новотарије у некој истрази.

„Шерлок Холмс ми није ни до колена“, рече клиберећи се. „Ускоро ћу постати најпознатији детектив у Лондону!“

Он задовољно подиже ноге на писаћи сто и заљуља се на задњим точићима на столици. То је био несмотрен потез, пошто пластични спојеви пропустише уз једно гласно КРРРЦ! и Лари паде на прашњави таписон, повукавши

КРАЂА НА НИЈАГАРИНИМ ВОДОПАДИМА

за собом каблове, монитор и компјутер. „Ух! Катастрофа!“, зајеча покушавајући да се искобеља из опреме која га је заробила. Срећом, био је сам, нико није присуствовао том призору... То свакако није служило на част најбољем детективу у Лондону!

Управо у том тренутку дечак угледа неку прилику међу саксијама са јасмином на тераси. То је био неки мушкарац са смеђим шеширом и великим фото-апаратом коме није успео да види лице.

Пошто је блиц муњевито севнуо десет пута, тајанствена прилика нестаде.

„Хеј, стани!“ , викну Лари. „Ко ти је дозволио да... да... Ох, ужас!“ Глас му је застао у грлу. Зашто би га неко овековечио у том недоличном положају?

Постојало је само једно, непријатно објашњење: школа га је држала на оку. Уосталом, професори у *Међународном њушкалу* били су највећи стручњаци за ту област!

Лари скочи на ноге, узме њушкалицу са сточића, широм отвори стаклена врата терасе и баци поглед на пожарне степенице: смеђи шешир је управо скочио на спрат испод, није било времена за губљење!

„Смири се, Лари“, промрмља дечак себи у браду. „Знаш правила, зар не?“

Протеклог месеца похађао је предавања из праћења и откривања код професора МП37 и научио је да код праћења постоје три основна правила.

Прво правило: *Буди неујадљив.*

Друго правило: *Никад не жуби ѿлен из вида.*

Треће правило...

Хм... Заборавио је. „Морао бих да погледам у уџбенику“, прекори сам себе. „Моја сестра од стрица Агата сачувала би све то у својим чувеним фиокама у памћењу!“

Он потрча низ степенице и стиже на спрат испод свог стана управо у тренутку кад су се врата лифта затворила. Бројеви на електронској плочи показивали су да се спушта у приземље.

Лари се угризе за усну: шта сада да уради?

„Сићи ћу степеницама!“, рече пуцнувши прстима, па сјури као помахнитао са петнаестог спрата у приземље палате Бејкер: кад је стигао, био је гола вода. „Да ли сте видели мушкарца са смеђим шеширом и фото-апаратом?“, упита вратара.

Стари чувар је деловао изненађено. „Мислите на господина Мартинса?“, упита тихо дрхтавим гласом. „Чини ми се да је управо изашао из зграде...“

Лари разрогачи очи и муњевито истрча на улицу.

Није могао да верује!

Господин Мартинс је био његов џангризави комшија... Ко би помислио да ради као шпијун у његовој школи? Мора да га стигне, отме му срамне фотографије и одржи буквицу!

Осмотривши улицу као птица грабљивица, дечак угледа смеђи шешир близу улаза у метро. Господин Мартинс је ишао брзим кораком и повремено би погледао на ручни сат као да касни на састанак. Није, изгледа, приметио да га Лари прати.

„Ухватићу те, бедно њушкало!“, зарежа дечак.

Ишли су пустим улицама, а онда господин Мартинс изненада улете у *Краљеву ѓлаву*, једну од најпопуларнијих крчми у центру Лондона.

Лари застаде да размисли шта да ради. Како гласи треће правило? Треба ли да се ушуња у крчму или да чека да његова жртва изађе?

После краћег оклевања, реши да приђе излогу и види шта господин Мартинс ради. Човек је седео за шанком и разговарао са

неком женом са светлоплавом периком и наочарима за сунце, утегнутом у дуги сиви мантил. Није је препознао: сигурно је и она агент *Међународног њушкала*.

„Ужас! Дао јој је фото-апарат!“, задрхта Лари сетивши се погубног пада. „Избациће ме из школе због трапавости!“

Жена изненада погледа ка излогу и Лари скочи иза зарђалог олука да га не би видела. Тада му паде на памет треће правило праћења: *Пази да не ујаднеш у клојку*.

„Ух, поставили су ми замку!“, промрмља провукавши руку кроз косу. „Морам што пре да збришем одавде!“

Он крену низ улицу звиждућући управо у тренутку кад су господин Мартинс и његова саучесница излазили из крчме. Лари сместа ускочи у контејнер за ђубре и сакри се међу смрдљивим црним кесама. Јежио се при помисли да ће га открити. „Не, не, не!“, молио се тихо гвирећи напоље. „Нећу да паднем на испиту!“

На срећу, агенти *Међународног* њушка-ла замакоше за угао. Лари одахну и подиже поклопац контејнера.

„Хе, хе, ово је био тест“, ликовео је док се чистио од прљавштине, „али ја сам га бриљантно положио!“

Само што је завршио реченицу, огласи се њушкалица. Лари помисли да му то професор праћења и откривања честита, али кад је прочитао поруку на дисплеју, нагло пребледе. „Хитан задатак на Нијагариним водопа-

дима!?", узвикну. „Баш сад кад изгледам кô клошар!“ Онда извади кору банане из рукава и потрча ка улазу у метро. Био је сигуран само у једно: ако му његова невероватна сестра од стрица Агата Мистери не помогне, биће у гадном сосу!